

[Inger Stilling Pedersen]

le påstande ud her igen, bliver man jo nødt til at tage ordet, selv om vi har ført diskussionen, synes jeg, længe.

Jeg vil vove at påstå, at det forslag, der er fremsat her, modarbejder det, som man gerne vil, og som vi stemte om ved det foregående forslag, forslaget fra fru Karen Thurøe Hansen. Da præciserede vi jo klart ønsket om, at kommunerne skulle stilles frit, og der er ingen tvivl om, at der er mange partier herinde, der ønsker, at den kommunale dagpleje skal sikres så gode kår som muligt. Men det gør vi kun ved at sørge for, at den kommunale dagpleje har gode og betryggende kår, så vi kan sige, at den er fuldt på højde med institutionerne. Vedtager vi dette forslag, modarbejder vi det, som vi gerne vil. Det er også en af grundene til, at kristeligt folkeparti ikke kan støtte dette forslag, selv om vi kan se, at der er noget i det, der er rigtigt, og vi vil gerne forhandle og kan måske i næste samling finde ud af at ændre dette forslag. Men som det foreligger her, modarbejder det det, som var hensigten fra fremskridtspartiet.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg skal kun komme med en kort bemærkning til fru Karen Thurøe Hansen, der tilsyneladende ikke har læst forslaget, eller også tror hun, det er et helt andet forslag, vi behandler.

Fru Karen Thurøe Hansen kom med den begrundelse for, at hun ville stemme imod dette forslag, at dette forslag indebærer en nedlæggelse af alle daginstitutioner i løbet af ganske kort tid. Jeg vil i al beskedenhed sige til fru Karen Thurøe Hansen, at det, dette forslag ganske enkelt drejer sig om, er, hvorvidt forældrene skal kontrollere de dagplejehjem, som de anbringer deres børn i, eller kommunens bureaukrater skal gøre det, og vi tror og mener helt afgjort, at forældrene er langt bedre egnede til dette end kommunens bureaukrater. Det er det, dette forslag drejer sig om. Det drejer sig altså om, hvorvidt man har tillid til forældrenes evne til at vurdere, hvorvidt deres barn trives. Bureaukraterne, der ikke ser, hvordan børnene kommer hjem hver dag, kan ikke vurdere, hvordan børnene trives hver eneste dag. I øjeblikket er det bureaukrater, der skal bestemme, hvilke dagplejehjem der kan godkendes. Det, vi foreslår,

er, at det skal være forældrene, som er de eneste, der kan se, hvordan børnene har det hver eneste dag. Forældrene får børnene hjem hver eneste aften, forældrene kan tale med børnene, høre på børnene, om de har haft det godt i dagplejehjemmet eller de ikke har det. Fru Karen Thurøe Hansen anser altså ikke forældrene som værende kapable til at vurdere dette, men tror, at bureaukraterne kan, bare fordi de har haft en målestok fremme og målt, hvor højt der er til loftet, hvor store rummene er osv. Det er det, fru Karen Thurøe Hansen, dette forslag drejer sig om. Har man tillid til forældrene, eller har man det ikke? Har man det, skal man stemme for forslaget, og det har altså intet overhovedet med nedlæggelse af nogen daginstitutioner at gøre. Det indeholder forslaget ikke noget om.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), at jeg har læst forslaget godt igenem også med hensyn til institutionerne. Så vidt jeg kan læse dette forslag – og jeg har dog læst nogle forslag i min tid herinde – står der helt enkelt, at i løbet af nogle år skal man gå helt over til dagpleje og nedlægge institutionerne.

At det er forældrene, der bedst er i stand til at varetage deres børns pleje i løbet af dagen, kan være rigtigt nok, men så længe der er et økonomisk mellemværende imellem kommunerne og dagplejemødrene, må der også være en vis form for, om ikke kontrol, så tilsyn, og det er grunden til, at vi ikke kan gå ind for fremskridtspartiets forslag. Der bør være en mulighed for et vist tilsyn.

Jeg synes, det er ganske udmærket, at vi i bistandsloven i sin tid fik nedfældet, at en dagplejemor kan passe fem børn. Det er, hvad man anser for rimeligt og muligt. Nu vel, der er mange familier, der har flere børn, men når det er fremmede børn, man skal tage vare på, synes jeg, det må være rimeligt med de fem.

Melchior (CD):

Både af hensyn til denne debat og andre lignende er det nødvendigt at gennemskyde den fremstilling, som flere af fremskridtspartiets repræsentanter her giver. Man går frem slagordsagtigt med to begreber. Det ene hed-